

Arrest

nr. 55 232 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. CLAES, loco advocaat K. VERSTREPEN, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner uit Ferizaj, Kosovo en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U stelt Kosovo verlaten te hebben omdat u er als Roma geen vrijheid heeft, omdat u er moeilijk kan overleven en omdat uw kinderen ziek zijn. U ging met uw kinderen in Kosovo meermaals naar verschillende huisartsen die na een kort onderzoek zeiden dat de gezondheidsproblemen van uw kinderen niet in Kosovo konden behandeld worden. U kreeg er medicatie voorgeschreven die soelaas bracht. Verder werd u in Kosovo, omwille van uw etnische origine, meermaals door Albanezen beledigd en bekogeld met stenen. Net als andere Roma die dergelijke problemen kenden in uw omgeving, meldde u dit aan Mehmet Jashari, een lokale Roma-vertegenwoordiger en bij Redjo, een Ashkali. Beiden beloofden de politie op de hoogte te brengen. De

mannen lieten u weten dat de politie de klachten had genoteerd en dat uw problemen onderzocht zouden worden. U weet niet hoe dit onderzoek verder is verlopen. U stelt tevens gediscrimineerd te worden in Kosovo. Wanneer u werk zocht, werd u gezegd dat er geen plaats is. Toen u zich wou laten inschrijven bij een arbeidsbureau, werd u steeds gezegd een volgende dag terug te keren. U meent in Kosovo geen vrijheid te hebben: als Roma kan u immers steeds in de rug aangevallen worden, beweert u. Nadat het huis dat u huurde werd verkocht, besloot u met uw vrouw Malici Suzana en uw vier minderjarige kinderen op 1 maart 2010 Kosovo te verlaten, richting België waar u op 3 maart 2010 aankwam en diezelfde dag asiel vroeg. U bent in het bezit van volgende documenten: uw Kosovaarse identiteitskaart, uw Kosovaarse geboorteakte, uw Kosovaars verblijfsattest, uw Kosovaars nationaliteitsattest, uw voormalig Joegoslavisch rijbewijs, uw lidkaart bij een Kosovaarse Roma-organisatie met een bijhorend attest volgens welke u Roma bent, uw schooldiploma, uw werkboekje, uw huwelijksakte, de Kosovaarse geboorteakte, nationaliteitsattest en verblijfsattest van uw dochter Almedina, een Kosovaars medisch attest volgens welke uw dochter Medina voor haar hartproblemen naar het buitenland zou moeten, een Kosovaars medisch attest volgens welke uw zoon Fahrudin omwille van zijn hartproblemen naar het buitenland zou moeten en een Belgisch medisch attest volgens welke bij Medina en Fahrudin in Kosovo hartproblemen zijn vastgesteld.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw vrees ten aanzien van Kosovo dient er vooreerst gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en nadien met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Ferizaj wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2009 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de

drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

U verklaarde Kosovo verlaten te hebben na er beledigd te zijn geweest door Albanezen die u eveneens met stenen bekogelden. Verder haalde u aan gediscrimineerd te worden (bv bij het zoeken van een job) en u als Roma niet veilig te voelen, zo zou u als Roma steeds in de rug aangevallen kunnen worden. U stelde tevens dat uw kinderen ziek zijn en niet geholpen kunnen worden in Kosovo. Tot slot verklaarde u dat het huis dat u huurde, verkocht werd.

Wat betreft het feit dat u door Albanezen beledigd werd en met stenen bekogeld werd, dient vooreerst vastgesteld te worden dat u uw problemen enkel kenbaar gemaakt heeft aan Mehmet Jashari, een lokale Roma-vertegenwoordiger. Jashari zou de politie dan verwittigd hebben. Jashari zei u dat de politie uw grieven had genoteerd en de zaak te zullen onderzoeken. U weet niet hoe het uw zaak verder geëvolueerd is (CGVS, p.10). Zelf heeft u uw klachten nooit aangegeven bij de politie omdat u meent dat zij net als uw belagers zijn (CGVS, p.9). Uit informatie blijkt echter dat Roma in de gemeente Ferizaj

over het algemeen tevreden zijn over het werk van de Kosovaarse politie en van de KFOR en dat in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kan ingediend worden bij de politie. De zaken worden zonder onderscheid door de politie onderzocht. Zoals reeds aangehaald bieden de in Kosovo aanwezige veiligheidsdiensten (KFOR, KP, UNMIK, EULEX) bovendien voldoende bescherming voor de verschillende minderheden, met inbegrip van de RAE, doordat de verschillende politiemachten en KFOR wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Aansluitend stelde u persoonlijk nooit problemen gekend te hebben met de politie of andere autoriteiten in Kosovo (CGVS, p.9).

Wat betreft het feit dat nadat uw huurhuis werd verkocht geen woning meer had en dat u nergens anders kan wonen omdat Roma steeds in de rug kunnen aangevallen worden dient vastgesteld te worden dat het feit dat u uw huurhuis werd verkocht waardoor u geen woning meer heeft een aangelegenheid is van louter socio-economische aard. Gevraagd of u elders geen woning kon betrekken stelde u dat u als Roma steeds in de rug kan aangevallen worden (CGVs, p.11-12). Uit info blijkt echter dat Mehmet Jashari, de Roma-vertegenwoordiger aan wie u uw problemen heeft kenbaar gemaakt, stelde dat de veiligheid voor de Roma in de gemeente redelijk goed is en dat er de laatste jaren geen gevallen van interetnisch geweld zijn geweest.

Wat betreft uw verklaringen het slachtoffer te zijn van discriminatie (bv wanneer u werkt zocht in Kosovo) dient opgemerkt te worden dat informatie bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg....). Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. U bevindt zich niet in dergelijke positie, u heeft immers Kosovaarse identiteitsdocumenten. Wat betreft het feit dat u geen werk had in Kosovo, dient opgemerkt te worden dat uit de informatie blijkt dat de afwezigheid van werk het grootste probleem van de Roma in de gemeente Ferizaj is. Volgens de lokale Roma-leider is er echter geen echte discriminatie op het gebied van werkgelegenheid: er is gewoon geen werk. Het merendeel van de RAE is hierdoor afhankelijk van financiële hulp. Zo krijgen enkele Roma-families een sociale bijdrage of een pensioen. In de gemeente werken twee Roma voor de gemeentelijke instellingen: "het bureau van de gemeenschappen" en "het comité van de gemeenschappen". Beide instellingen spelen een belangrijke rol in de bescherming van de rechten van minderheden binnen de gemeente. Verder zijn er meerdere NGO's in de gemeente actief ter promotie en bescherming van mensenrechten en de integratie van Roma.

Wat tot slot de gezondheidsproblemen van uw kinderen betreft (zoals aangetoond door de voorgelegde medische attesten) en uw bewering dat Roma de artsen niet vrij kunnen vertellen wat er scheelt (CGVS, p.7), dient vooreerst opgemerkt te worden dat u meermaals bij verschillende huisartsen terecht kon waar uw kinderen uiteindelijk werden onderzocht. Uw kinderen kregen eveneens medicatie voorgeschreven welke tijdelijk soelaas konden brengen. De artsen stelden echter dat de aandoeningen waaraan uw kinderen lijden niet behandeld kunnen worden in Kosovo (CGVS, p.8). Tevens blijkt uit informatie dat leden van de RAE-gemeenschappen gebruik kunnen maken van publieke en private medische centra in de gemeente, dat zij hier terecht kunnen in hun eigen taal en hierbij geen ernstige problemen kennen in de toegang tot de gezondheidszorg. Medische problemen op zich houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris voor asiel en migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zij betreffen immers enkel uw identiteit, die van uw dochter Almedina, uw scholing, uw professionele activiteiten en uw lidmaatschap bij een Roma-vereniging welke op zich niet in vraag worden gesteld. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2.1. Verzoeker put een enig middel uit een schending van de artikelen 48/2 tem. 48/5, 52, §2, 57/6, 2de lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 77 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, artikel 1 en 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat de stelling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande het gegeven dat er voldoende bescherming zou geboden worden aan minderheidsgroepen, zoals Roma, in Kosovo en het feit dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op integratie van de Roma-minderheid tegengesproken wordt door talrijke rapporten van internationaal erkende organisaties die de situatie van de Roma in Kosovo beschrijven. Verzoeker verwijst naar het rapport *"Not welcome anywhere, stop the forced return of Roma to Kosovo"* van Amnesty International (AI) en naar de *"UNHCR's Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of individuals from Kosovo"*. Verzoeker citeert vervolgens uit deze rapporten en stelt dat hieruit blijkt dat de Roma nog steeds nood hebben aan internationale bescherming, dat de situatie van de Roma in Kosovo instabiel is, en dat in de streek waar verzoeker van afkomstig is, de Roma het voorwerp blijven van aanvallen en pesterijen. Volgens UNHCR worden de meeste incidenten niet gemeld door Roma uit wantrouwen ten opzichte van de autoriteiten en uit angst voor wraakacties. Voorts blijkt dat de wetgeving, zoals de antidiscriminatiewet, in de praktijk niet toegepast wordt in Kosovo en dat er tot op heden geen maatregelen genomen worden die uiteengezet werden in het strategisch plan voor de integratie van de RAE. Hierdoor blijft de situatie van Roma in Kosovo bijzonder slecht. Fundamentele sociale, economische en culturele rechten worden hierdoor nog steeds aan Roma onttrokken. Verzoeker wijst er op dat volgens Amnesty International het terugsturen van Roma naar Kosovo een schending van het non-refoulement beginsel uitmaakt. Ten slotte is het niet mogelijk voor Roma om zich vrij te verplaatsen in Kosovo.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 77 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dit een overgangsmaatregel betrof voor asielzoekers die vóór 10 oktober 2006 (datum waarop in België de subsidiaire bescherming in werking is getreden) door de commissaris-generaal afgewezen werden als vluchteling, maar een "niet-terugleidingsclausule" verkregen. Verzoeker bevindt zich echter niet in deze situatie en kan zich dan ook niet dienstig op deze bepaling beroepen.

Artikel 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bevat een verbod tot uitzetting of terugleiding dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan de vreemdeling, die als vluchteling is erkend, verplicht zou worden naar zijn land van herkomst terug te keren. Verzoeker is echter niet als vluchteling erkend zodat dit artikel niet op hem van toepassing is en bijgevolg niet dienstig kan worden aangevoerd.

De artikelen 52, §2 en artikel 57/6, 2de lid van de vreemdelingenwet zijn in onderhavige procedure niet aan de orde aangezien de bestreden beslissing genomen werd op basis van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Beide artikelen zijn bijgevolg niet dienstig ingeroepen.

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS, 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoeker poneert een onzorgvuldige opsomming van wetsartikelen en rechtsnormen aangezien hij niet argumenteert op welke wijze *"het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur"* geschonden zouden zijn. Het middel is derhalve aangaande deze onderdelen onontvankelijk.

De verwerende partij wijst er terecht op dat de informatie die terug te vinden is in het administratief dossier en waarop de bestreden beslissingen in hoofdzaak op zijn gebaseerd, stoelt op een veelheid van bronnen als daar zijn informatie van diverse internationale actoren, vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap, mensenrechtenrapporten en informatie van verscheidene contactpersonen. Deze veelheid van bronnen komen allen tot dezelfde conclusie met name dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo en Ferizaj wel degelijk objectief is verbeterd. Er zijn afdoende beschermingsmogelijkheden die ook toegankelijk zijn voor Roma en de Kosovaarse overheid neemt actief stappen om de socio-economische positie van Roma in Kosovo te verbeteren en hun integratie te bevorderen.

Uit deze informatie blijkt meer bepaald dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beschouwd. Ook RAE kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP is over het algemeen goed en de verschillende gemeenschappen zijn over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. De RAE-gemeenschappen hebben geen grote klachten over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid ontwikkelde een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Dit plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich op huisvesting, werkgelegenheid onderwijs, gezondheidszorg en dergelijke meer. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Met betrekking tot het aan het verzoekschrift toegevoegde rapport van Amnesty International stelt de Raad vast dat in het rapport verwezen wordt naar de UNCHR'S "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo" en meerbepaald naar het feit dat UNCHR aanbeveelt om alle asielaanvragen uit Kosovo op hun eigen individuele verdiensten te beoordelen (p.7).

Verzoeker haalde aan dat hij Kosovo diende te verlaten omwille van zijn Roma-origine in Ferizaj beledigd werd en met stenen bekogeld, hij gediscrimineerd werd bij het zoeken naar een job, hij zich niet veilig voelde, zijn huurhuis werd verkocht en zijn kinderen te kampen hadden met gezondheidsproblemen en de artsen niet vrij kunnen vertellen wat er scheelt. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft kunnen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat hem betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Zo blijkt dat de lokale Roma-vertegenwoordiger klacht heeft ingediend bij de politie tegen het incident waarbij verzoeker met stenen werd bekogeld en de politie beloofd heeft de zaak nader te onderzoeken. Ook blijkt dat de Roma uit Ferizaj, waarvan verzoeker afkomstig is, in het algemeen tevreden zijn over het werk van de Kosovaarse politie en de KFOR. Verzoeker verklaarde overigens zelf nooit problemen te hebben gehad met de politie of andere overheden in Kosovo (gehoorverslag, 9). Waar verzoeker verklaarde dat zijn huurhuis verkocht werd stelde de bestreden beslissing terecht vast dat dit een probleem van socio-economische aard betreft. Ook verklaarde de lokale Roma-vertegenwoordiger dat de veiligheid voor de Roma in Ferizaj in het algemeen goed is en er de laatste jaren geen gevallen van interetnisch geweld zijn geweest. Wat betreft de medische problemen in hoofde van verzoekers kinderen stelde de bestreden beslissing terecht vast dat deze geen verband houden met de criteria van het vluchtelingenverdrag noch met de criteria van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hoe dan ook blijkt dat verzoekers kinderen bij verschillende artsen terecht konden waar zij onderzocht werden. Waar verzoeker stelt dat hij gediscrimineerd wordt bij het zoeken naar werk blijkt dat de lokale Roma-vertegenwoordiger verklaarde dat er op dat vlak geen echte discriminatie is maar dat er in het algemeen geen werk is.

Waar het rapport van Amnesty International waaraan gerefereerd wordt, stelt dat de gedwongen terugkeer van minderheden naar Kosovo een inbreuk uitmaakt op het non-refoulement principe merkt de Raad op dat een gedwongen terugkeer in onderhavige procedure niet aan de orde is aangezien de

commissaris-generaal zich hier enkel uitspreekt over de erkenning of weigering van de vluchtelingenstatus en/of de subsidiaire beschermingsstatus.

Daar waar het rapport refereert aan de algemene veiligheidssituatie en de beperkte bewegingsvrijheid in hoofde van etnische minderheden in Kosovo moet worden vastgesteld dat deze vaststellingen algemeen van aard zijn en geen afbreuk doen aan de omstandige en gedetailleerde informatie, waaronder deze ingewonnen bij vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf, waarop de bestreden beslissing zich heeft gebaseerd. Zo moeten de door verzoeker aangehaalde veiligheidsincidenten in Uroševac/Ferizaj genuanceerd worden. Uit het rapport van Amnesty International (p. 12) blijkt immers dat een twintigtal Roma families uit Ferizaj een klacht hebben ingediend tegen verbale en fysieke pesterijen uitgaande van onbekenden waarna de politie een onderzoek heeft geopend. Dergelijke aangehaalde feiten zijn onvoldoende om conclusies te trekken met betrekking tot de algemene situatie van de Roma in Kosovo als dusdanig.

Uit de bestreden beslissing blijkt tenslotte dat het Commissariaat-generaal niet ontkent dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Echter, om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van dien aard te zijn dat ze een toestand voor gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De gevreesde problemen moeten bijgevolg dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De situatie in Kosovo voor Roma is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine. Zo blijkt de algemene economische situatie in Kosovo ronduit slecht te zijn en zijn er de culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische vreemdelingenwet.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER